

גליון 702
שנה י"ד תשפ"ו

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ק ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

סיפורי חז"ל

ביום הכפורים אראה כבודו של הקב"ה ואח"כ אני מכפר על עונותיהם של ישראל ביום שניתנה תורה אמר סמא"ל לפני הקב"ה, רבש"ע, על כל העובדי כוכבים נתת לי רשות, ועל ישראל אתה לא נותן לי רשות. אמר לו הקב"ה: הרי יש לך רשות עליהם ביום הכפורים אם יש להם חטא, ואם לאו אין לך עליהם רשות. לפיכך נותנים לו שוחר ביום הכפורים שלא לבטל קרבן של ישראל, גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל, גורלו של הקב"ה קרבן עולה, וגורלו של עזאזל שער חטאת וכל עונותיהן של ישראל עליו. ראה סמא"ל, שלא נמצא בהם חטא ביום הכפורים אמר לפניו: רבש"ע, יש לך עם אחד כמלאכי השרת בשמים, מה מלאכי השרת אין להן קפיצין כך הם ישראל עומדים על רגליהם ביום הכפורים, מה מלאכי השרת אין להם אכילה ושתייה כך ישראל אין להם אכילה ושתייה ביום הכפורים, מה מלאכי השרת שלום מתווך ביניהם כך הם ישראל שלום מתווך ביניהם ביום הכפורים. והקב"ה שומע עדותן של ישראל מן הקטיגור שלהן ומכפר על המזבח ועל הכהנים ועל כל עם הקהל למגדול ועד קטן. אמר משה: ביום הכפורים אראה כבודו של הקב"ה ואח"כ אני מכפר על עונותיהם של ישראל.

(פרד"א פמ"ו)

פרשת השבוע

תחילת תשובה – ואהבת

לרעך כמוך

איתא בשם הרה"ק רבי יחזקאל מקאומיר זיע"א, אפילו בשעה שאדם הולך בערב יום הכפורים מלוכב בקיטל ונרות בידו. אם יאמר לו חברו, לך עמי לטייל ודאגה בלבי אשיחנה, ילך עמו, כי מה הוא רוצה לעשות ביוהכ"פ? תשובה. וזה תחילת התשובה, כי "ואהבת לרעך כמוך" זה כלל גדול בתורה עכ"ל.

ברכת שהחיינו בשמחה

פעם בליל כל נדרי אמר הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זיע"א שאמר בשם אביו הרה"ק מוהרי"ד מבעלזא זיע"א, דאיך יתכן לברך שהחיינו בליל יום הקדוש? הרי שהחיינו בא לשמחה, וביום הקדוש אדם מלא פחד מהדר גאונו ית"ש. אמנם, אם האדם נותן אל לבו צדקת ה' לבני ישראל, לתת לנו יום קדוש ואדיר הלזה ליום סליחה וכפרה על כל עוונותיהם, והקב"ה פותח יד בתשובה, לא כהתשובה נפש החוטאת תמות. א"כ מזה גופא יתמלא האדם ברוב שמחה שיש תקנה לעוונותיו, ושפיר יוכל לברך בשמחה שהחיינו.

שמחה בערב יום הכיפורים

הרה"ק רבי מאיר מארים זיע"א מתלמידי הרה"ק מקוברין זיע"א, היה רב בעיר

קוברין והי' בעל רוח הקודש. ובעיר קוברין התגוררו הרבה אשכנזים. ופעם אחת נכנס אליו אחד מהאשכנזים בערב יוהכ"פ כי רצה לראות את התנהגותו ביום כזה. כשנכנס ראה את ר' מאיר שמח כמו ביום שמחת תורה. ותמה מאד על המראה שבערב יוהכ"ב, בעת שצריכים לשבת בפחד מיום הדין, והוא יושב ושמח, אבל לא אמר לו ולא כלום. הבין ר' מאיר את תמיהתו ואמר לו: מדוע אתה משתומם על השמחה? והמשיל לו משל למלך שהכריז על חנינה בארצו, שכל האסירים יצאו לחפשי. מי שמח ביותר? ודאי זה שחטא ביותר, כן הוא הדבר בי, שמי שחטא ביותר כלפי ממו"ה הקב"ה, וישוב בפחד מפני אימת הדין, והוא יודע שלמחר יקבל חנינה, בוודאי שהוא צריך לשמוח ביותר.

היום תאמצנו

מסופר: בשנה אחת ישב הרה"ק בעל ה"חוקי חיים" מ"שומרי אמונים" זיע"א בשולחן הטהור של מוצאי יום הכפורים בדבקות ובשמחה, וכך אמר: אנו מבקשים בראש השנה "אם כבנים אם כעבדים", ואני מבקש ממך אבינו שבשמים: "היום תאמצנו", אם לא כבנים, לפחות תקבל אותנו, כ"בנים מאומצים".

זמני השבת

יום הכיפורים

זמני כניסת החג

ירושלים: 5:48 ת"א: 6:03

זמני יציאת החג

ירושלים: 6:59 ת"א: 7:01 ר"ת: 7:37

ריבון העולמים, לי הפשוט אין באן אלא לבקש בקשה אחת ויחידה: יתגדל ויתקדש שמיא רבא!...

היה זה בשנת תר"ב או תר"ג, שנים קשות עברו על עם ישראל אשר ברוסיה הגדולה תחת מלכותו של הצאר הייתה זו אחת התקופות האיזמות בהיסטוריה של העם היהודי, מהולה היא בדם, בדמעות ובקידוש השם, הגזירה הקשה ביותר שניחתה על עם ישראל באותן השנים הייתה גזירת הקנטוניסטים, שרק מוח אטום ולב אבן יכלו להמציא גזירה כה מחרידה ומועזת את הנפש, מיסודותיה היו אלו חוליות של סדיסטים מצבאו של הצאר שעברו בערים ובעיירות היהודיים ברחבי רוסיה, וחטפו לעבודת הצבא ילדים ונערים צעירים לעבודת הצבא, על הצעירים לתת מחייהם עשרים וחמש שנה בעבור עבודת הצבא בשירותו של הצאר, הילדים נחטפו מביתם ולעתים מתוך זרועותיהם של ההורים ההמומים והבוכיים, ונלקחו בכוח למקומות לא נודעים שם חויבו לעבודות קשות בשירות הצבא, חונכו בקשיחות ואף נדרשו להמיר את דתם, אמנם קנטוניסטים אלו היו צעירים אך רבים מהם מסרו נפשם על קידוש השם, הם עברו עינויי מוות ממש ולא בגדו בתורתם ובעצמם, הם החזיקו מעמד עשרות שנים, לא זו בלבד שלא נתפתו לשידולי הקצינים הרוסיים של הצאר האכזרי, אלא עוד הוסיפו קדושה על קדושתם, עשרות בשנים עונו נתייסרו והוכו עד מוות.

לחיילים יהודים אלה היה בית כנסת עשוי מקרשים פשוטים ללא שום פאר, אולם בעבורם היה זה ארמון, שבאו אליו בשבתות וחגים לשפוך את שיחם לפני הקב"ה. חוק היה בבית הכנסת, שלפני העמוד יעברו רק החיילים, כאשר הם ידעו להתפלל מכל הלב והנפש בעבור חבריהם בצרה. בימים הנוראים באותה השנה הגיעו בנוסף ליהודים וחיילים רבים להתפלל בבית הכנסת הצבאי, גם שני מאורות ישראל שבדור ההוא: הרה"ק ה"צמח צדק" מליובאוויטש וז"צ אוראש ישיבת וולאזין הרה"ק רבי יצחק זי"ע א. שני צדיקים אלה נודמנו לעיר הבירה בקשר לעניינים ציבוריים שעמדו באותם ימים בראש סדר יומו של העם היהודי ברוסיה, היה עליהם להופיע בפני שרים רמי מעלה ולרגל שליחות המצווה נשאו בפטרבורג גם ליום הכיפורים, מובן ששני הצדיקים באו להתפלל בבית הכנסת היחידי בעיר, הוא בית הכנסת הצבאי.

בית הכנסת היה מלא מפה לפה, חיילים בדרגות שונות ובלבושים שונים התקבצו ובאו, פניהם מלאו חרדה הם ידעו כי כעת נחרץ גורלם שהיה מר בלאו הכי, הם ידעו כי חייהם תלויים להם מנגד במשך כל השנה, וכל לבם היה נתון למחשבותיהם הנוגות, לא היה להם לא בית ולא משפחה, הם נלקחו לצבא בעודם נערים קטנים, לאחדים מהם כבר עברו שנה מהיום המר שבו נקרעו מחיק אמותיהם, רבים מהם כבר לא זכרו את בית אביהם, אפילו מראה הוריהם נטשטש זה מכבר, את עיירתם בוודאי לא זכרו, אולם בלבם נשארו יהודים נאמנים, אחד מהם עוד זכר את פניו של רב העיירה שלו, פניו היו שחורות כשולי קדרה שעה שנלקחו מביתם ומעיירתם בכוח הזרוע, הרב חיבק ונישק את כל אחד מהילדים, ולא הפסיק לבכות ולחמם בשעה שהשיירה האומללה החלה לצעוד, רץ

אחרי הילדים ודיבר אתם וכך אמר להם הרב: הנביא אמר לעמו הציבי לך ציונים, גם אתם ילדי אברהם יצחק ויעקב חייבים להציב לכם ציונים בדרככם הקשה של קידוש השם, חייבים אתם ילדי היקרים לציין את שקורה לכם בציונים של התורה, אל תשכחו את הדרך שהלכתם בה עד עכשיו, כדי שתוכלו למצוא אותה ברצות ה', אם יפריעו לכם להתפלל כל יום אל תשכחו לקרות קריאת שמע שלוש פעמים ביום לכל הפחות, אם יכריחו אתכם לאכול טרפות אל תשכחו לשפוך ארצה מכל מאכל שלוש כפות מן האוכל, כדי שלא תשכחו שאכלתם טרפה, אל תמצצו את לשד העצמות הטרפות, אלו יהיו הציונים בדרככם, וזכר הוא היטב את דברי הרב ואם כי שכח כבר הרבה דברים, את הציונים הללו לדרכי היהדות הוא לא שכח, והנה הוא עומד כעת בבית כנסת אחרי עשרים וחמש שנים של שמד ושל עינויים, אין לו מה לקוות רק כשיזקינו ולא יהיו עוד כשרים לעבודת צבא או אז ישחררו אותם, אולם אז כבר יהיו שברי כלים ולא יצלחו עוד לשום מלאכה, הם יגמרו את שארית ימיהם באיזה בית זקנים לעניים. הבכיות נשמעו היטב בין כותלי בית הכנסת, הקצינים ששמרו עליהם ידעו כי מותר ליהודים להתפלל, הם גם ידעו כי אין להם מה לפחד מהחיילים היהודים, ועזבו אותם לנפשם, משך כל היום לא עזב שום חייל את בית הכנסת שכן היה זה יומו הגדול, פה יהודי חופשי הוא, פה עיניו טהורות כנפשו, וכל נימי נפשו נמסרו ביום זה לאלוקיו.

פנה יום, השמש עמדה בראשי האילנות, הגיעה עת תפילת נעילה רחש בקרב הקהל, יש שרצו לכבד את אחד מגדולי ישראל הנמצאים בבית הכנסת לעבור לפני התיבה בתפילת נעילה, וכי מילתא וזרתא היא שה"צמח צדק" או הגאון מוולוז'ין יהיו שלוחי ציבור, קהילות אחרות היו נותנות כל הון דעלמא בעד כבוד גדול כזה, והנה ניגשו כמה חיילים והביעו את רצונם כי מן הראוי לכבד בתפילה זו את אחד החיילים, יען כי הוא ואולי הוא היחידי שראוי לזה מכל הבחינות, הם סיפרו כי אף לא אחד מהם עבר גיהנום כמו אותו החייל, כל הייסורים עברו על גופו ואין בו איבר שלא ספג ייסורי איוב, הוא קידש את השם כאחד מקדושי ישראל, ולא קם כמוהו שהחזיק בתורת אלוקיו אחרי עינויים כה נוראים, אחד החיילים ניגש אל גדולי ישראל ששמעו על כך ואמר להם תבקשו נא רבותי שיגלה לכם את בשרו ותיווכחו כי אין בו אפילו חוט בשר אחד שאין בו פצעים, הוא כולו שותת דם, תראו נא אין בשרו נראה כלל כבשר אדם אלא כעור חרוך.

מי הוא החייל האלמוני הזה? הנה הוא עומד בפינה כולו נתון בתפילתו, עיניו מעיין של דמעה עומד הוא כפוף על גבי מחזורו, בקושי אומר את התפילה כיוון שבקושי יודע לקרוא בו, לא הספיק ללמוד הרבה ומה שלמד שכח במשך השנים הרבות בין הנכרים, אולם הוא יודע כי הקב"ה חס ושלום לא התרחק ממנו, הוא יודע כמעט את כל התפילות בעל פה, ומכל שכן תפילת יום הכפורים, ושנית הלא הבוחן לבבות, את הלב הוא רוצה, והרי הוא מסר את כל לבו ונפשו את דמו ואת לשדו, הוא לא הויל דמעה של חולין אלא הכול לכבודו יתברך, הוא לא התאנח על כאביו ויסוריו האימיים, אלא על כך שיסורים אלו מקשים עליו לעבוד את ה' מתוך שמחה, הוא מסר את כל גופו כל וריר ועורק שבגופו קודש לה'. הקב"ה יודע ורואה את גופו הקרוע לגורים, אלפי השוטים שעברו על גופו חרטו בו את אותותיהם, יבואו החורים בגופו הצלקות וכו' ויעידו בפני מי שאמר והיה העולם, כי הוא נשאר בכל זאת יהודי וכל בקשתו היא להישאר כזה.

משל ונמשל

פתח לנו שער בעת נעילת שער

משל עד כמה כוחה של תפילת נעילה: מעשה בציד שתעה בנבכי היער, וניסה למצוא את הדרך לחזור לביתו, כל רגע ורגע היה מוכן ומזומן לקדם פני רעה בדמות חיות טורפות או שודדים, וכל כשקשתו בידו הלך בפחד ובאימת מוות, לפתע פתאום שמע תנועה מבין העצים, ומיד שיגר לעברו חץ, כשהתקרב הצייד נוכח לגלות כי אין זה אלא שיח יבש. לאחר מכן שוב ראה משהו חשוד מבין העצים, ושוב שיגר חץ לעבר המקום, אך גם בפעם הזאת גילה כי לא היה זה אלא אבן.

אולם לחרדתו הבחין הצייד כי לא נותר בידו אלא חץ אחד, שהוא החץ האחרון העומד להגנתו מפני המזיקים. ואז נשמעה לפתע שאגה אדירה של אריה, לבו פעם בחזקה כשהוא אוזח את החץ בידו, והוא יודע עד כמה עליו להיזהר בו כי חיו תלויים בחץ היחיד הזה.

כך גם האדם בימים הנוראים האלו, כאשר ספרי החיים וספרי המתים פתוחים לפני הקב"ה, הסכנה אורבת לכל אחד ואחד, כמו שאמרו "בינונים תלויים ועומדים", הנה כבר ירה האדם את החץ הראשון, וגם את החץ השני וגם את השלישי, הלא המה התפילות, אולם אין האדם בטוח שהתפילות אכן התקבלו לרצון לפני אדון כל, כי שמא לא התפלל בכוונה ראויה ורצויה, ושמא מחשבות זרות התערבבו בהם, ולא נותרה בידו אלא התפילה האחרונה, תפילת נעילה, שהיא החץ האחרון, וחיו תלויים בה וממידת הכוונה שיכוון בה.

(המגיד מדובנא זיע"א)

הוא הרים את ראשו ומי שהסתכל בעיניו ראה שהעיניים היה בהן הרבה מן הצער העמוק שרק עיניים יהודיות יכולות להביעו, היה בהן מן הביטחון האיתן שרק עיני יהודי מעונה יכולות להביעו, היתה בהן מן העקשנות האילמת שרק בעיניים יהודיות אפשר למצאה. "שיתפלל הוא תפילת נעילה פסקו הגאונים הצדיקים".

נתעטף החייל בטליתו וניגש לעמוד, שקט של שעת נעילה שקט של הרגעים האחרונים שלפני נעילת השער כל העם עמד מלא רטט, וחיכה לניגונו של החזן אולם הוא לא התחיל לנגן. נו... נו... פתאום מתוך השקט המתוח נשמע קולו של החייל המעונה, קול עבה ומגושם מלא סבל, הקול הדהד בחלל בית הכנסת כאילו מישוהו הכה בקורנס על גבי דבר עמום, כולם הפנו את ראשיהם לעברו, טליתות ניטלו מעל גבי הראשים עיניים הופנו אליו, אולם הוא לא ראה את כל זאת, הוא עמד בעיניים עצומות וראה את כל חייו לפניו, הוא חש את צליפות השוטים על גבו, הוא שמע את צעקות הפרא של הקצינים שהתעללו בו עשרות בשנים, הוא ראה את עצמו הולך בין מאה חיילים כשבדיהם מגלבים ארוכים המצליפים על גבו שותת הדם, באוזנו נחרטה צעקת השבר של אמו בשעה שלקחו אותו לצבא, לפניו עברו לילות ארוכים מלאי כמיהה ותקווה, הוא אסף את דמעותיו והנה הן נהרות, אולם אחרי ככלות הכול הוא בכל זאת נשאר יהודי, והנה הוא עומד לפני העמוד ועל ידו מאורי ישראל הם ישמעו את תפילתו, כי זכה היום להיות שליח הציבור הזה. נו... נו... עובר רחש לחש.

כן, כן! מיד הוא יתחיל להתפלל, אולם קודם לכן עליו להגיד דבר מה לבורא העולמים. אין זו תפילה אלא שיחה קצרה. כי הרי אין לו בעולם אף לא אחד שיוכל לדבר איתו, תמיד הוא צעק אליו וכעת, בשעה שכמעט כל חייו כבר מאחוריו, יש בפיו משהו להגיד לו. והנה נשמע קולו של החייל, קולו של יהודי טהור: "רבנו של עולם! הנה אני עומד לפניך בתפילה, ועלי לבקש כמו כל אדם מישראל המבקש על נפשו ועל נפש ביתו, ובכן, על מה מבקש כל יהודי ממך? שתתן לו בנים, חיים ומוזנות. אולם אני רווק, ולא רציתי להתחתן עד היום מטעמים הידועים רק לך ולי, בורא העולמים. חיים אינני מבקש, כי מי כמוך יודע כי טוב מותי מחיי, כי מה הם החיים שלי? דמעה רודפת דמעה, ובכל זאת אני מבקש עלי את המוות, גם על מוזנות אינני מבקש, כי הרי אני משרת בצבא הצאר ואוכל על חשבונו. ובכן, בורא, מה עלי לבקש ממך ברגע זה? הוא השתק קמעה, דומיה נשתררה בבית הכנסת, אף לא אחד לא העז להסב ראשו, שמה יפריע לדומייה: "רבון העולמים, לי הפשוט אין כאן אלא לבקש בקשה אחת ויחידה: יתגדל ויתקדש שמיא רבא!...

בין אדם לחברו

החסד הגדול ביותר

פעם סיפר הרה"ק רבי משה קרלינסקי זיע"א: ביקרתי אצל הרה"ק רבי יחיאל מיכל גורדון זיע"א ראש ישיבת לומז'ה, ביום האחרון לחייו, מצאתי אותו שוכב מיוסר ביסורים קשים ומרים, ואז אמר לי: דע לך, כי החסד הגדול ביותר שאפשר לגמול ליהודי, הוא לעזור לו בשידוכים ולהציע הצעת שידוך ההגונה לו. שזו עשיית טובה לאדם לכל ימי חייו.

סגולה בדוקה למעוכבי שידוך

מהספר "ברכי נפשי" של הגאון ר' יצחק זילברשטיין שליט"א
"כדי להגיע אל הרגע הנכסף שבו נכנסים הילדים בברית האירוסין, יש להשקיע רבות בתפילות ובתחנונים, אין דבר שבכוחו לסייע למעוכבי השידוכין יותר מאשר תפילה. כדאי להביא בהזדמנות זו את הסגולה שהשמיע הגאון רבי שמחה קסלר זצ"ל, רבה של קרית ספר, ומי שכיהן במשך שנים כרב בית הכנסת 'אגודת רעים' בבני ברק. בתקופה מסוימת היו בקהילתו שבבני ברק, כמה מעוכבי שידוך. לפני תפילת נעילה, קם רבה של הקהילה וניגש אל שליח הציבור שהיה אמור לעבור לפני התיבה, ואמר לו שישכחון היטב ב'עלה ויבוא', "במילה 'לטובה'... בשנה ההיא, כך ספרו חברי הקהילה, באו כל המעוכבים בברית הנישואין.

שמענו על קהילה קדושה נוספת בארץ ישראל, שבה היו שש משפחות שלא הצליחו במשך שנים לשדך את ילדיהן. בני הקהילה שמעו על הסגולה של הרב קסלר, והחליטו לפעול לפיה. הש"ץ שעבר לפני התיבה בתפילת נעילה בקהילה

ההיא, היה תלמיד חכם מופלג במיוחד, וירא שמים מרבים. לפני שניגש לעמוד ביקשו ממנו לכוון כנ"ל. ואכן, בהגיעו למילה 'לטובה' התפרץ בבכי במשך כמה דקות, ולא יכול היה להמשיך בתפילתו. באותה שנה התארסו כל שש מעוכבי-השידוכין בקהילה ההיא, ללמדנו כוחה של תפילה.

מי שמר על התינוק לפני כל נדרי

היה זה בשנה אחת, בבית הכנסת חיכו לבואו של הרה"ק רבי משה לייב מסאסוב זיע"א לתפלת "כל נדרי" ולא בא, כשנמשך הדבר שעה ארוכה, אמרה לנפשה אחת הנשים שעמדה בעזרת הנשים, את תינוקי השארתי בבית לבדו בוכה, ארוץ ואראה מה שלומו. כאשר פתחה את הדלת נבהלה למראה עיניה, הרבי עמד ושיחק עם התינוק כדי שלא יבכה.

בין אדם לחברו בין איש לאשתו

הרה"ק רבי יצחק בלאזר זיע"א היה נוהג בכל ערב יום הכפורים לשלוח לאשתו, פתקה ממקום התבודדותו, בה הוא מבקש כי תסלח לו פן לא נהג בה כבוד או ציערה, שבהיות דין היחס שבין איש לאשתו כדין היחס שבין אדם לחברו, שאין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חברו.

סניגורם של ישראל

פעם שאל והקשה הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זיע"א, איך יתכן שכל העם יהיו שוגגין ואפילו אחד מהם לא יהיה מזיד, והשיב: ריבוננו של עולם: אוכל להעיד עליהם כי אין בהם אף אחד שיאמר לשם יחוד לפני שחולץ לעשות עבירה, וא"כ אפשר לומר עליהם כי כולם שוגגים.

תולדות דעדיקא

שבת קודש ה' תשרי

זבולון בן יעקב משבטי י-ה

יום ראשון ו' תשרי

הרה"ק רבי אריה לייב הסבא משפאלע ב"ר ברוך (תקע"ב)

הרה"ק רבי מרדכי ב"ר דוד מטאלנא (תרל"ב)

יום שני ז' תשרי

זבולון בן יעקב (ב' אלפים שי"א

יום שלישי ח' תשרי

הרה"ק רבי נח ב"ר מרדכי מלעכוויטש (תקצ"ד)

הרה"ק רבי אלעזר ניסן מדראביטש ב"ר משה

מאהל (תרט"ו)

יום רביעי ט' תשרי

הרה"ק רבי דוד הלוי מסטעפין ב"ר שמואל (תלמיד

הבעש"ט - תקע"א)

יום חמישי יום הכיפורים י' תשרי

רב אחאי בריה דרבה בר אבוהו (ד"א-רע"א)

הרה"ק רבי משה יצחק (ר' איציקל) מפשעווארסק

ב"ר נפתלי (תשל"ו)

הרה"ק רבי שמעון נתן נטע ב"ר משה מרדכי

מלעלוב (תש"ע)

יום שישי י"א תשרי

רב טביומי דהוא מר בר רב אשי (ד"א-רכ"ה)

רב הונא בריה דמר זוטרא (ד"א-רכ"ז)

הרה"ק רבי צבי אריה מאלק ב"ר גדליה

(תקע"ב)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצווה הלכות

מאת הרה"ג נטילאל הכהן רביטבין שליט"א
תולדות "ד"ר שמואל רחמיסטרוב מנחת אבות" נ"ל הוצאת

מהלכות ערב יום הכיפורים

- מצוה לאכול בערב יום הכיפורים ולהרבות בסעודה. (ש"ע א"ח סימן תר"ד סעיף א')
- המצוה לאכול מתחיל מליל ערב יום הכיפורים. (מג"א שם ס"ק א')
- עבירות שבין אדם לחברו, אין יום הכיפורים מכפר עד שיפייס את חברו. (ש"ע א"ח סימן תר"ו סעיף א')
- כשמפייס חברו, צריך לפרט לחברו במה שחטא לו, ואם חברו יתבייש מזה כשיפרט החטא, לא יפרט החטא, רק יבקש מחילה בסתמא. (ש"ע הרב שם סעיף א')
- צריך להתוודות במנחה קודם סעודת המפסקת. (ש"ע א"ח סימן תר"ו סעיף א')
- צריך להתוודות מעומד, ולא יסמוך עצמו על שום דבר, שאם ינטל אותו דבר יפול. (ש"ע שם סעיף ג', ובמ"ב שם ס"ק י')
- בשעת הווידוי יכופף גופו כמו במודים. (מ"ב שם)

גמר חתימה טובה ושנה טובה ומבורכת
לכ"ק מן אדמו"ר עט"ר שליט"א
לכל הנלווים אליו ולכל בית ישראל

קרית קרעטשניף רחובות
טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות דפוס פוסטר
דפוס אישי מקצועי
08-8422112 ההגנה 54 רחובות
P6422112@gmail.com